

21.

Udělej, co dokážeš, a Bůh ti pomůže

Za chvíli seděli Giovanni, Filippo, pastýř Frederico a ostatní pastýři u velkého ohně a jedli horkou polévku.

„Co hledá takový bohatý člověk vysoko v horách?“ ptal se jeden pastýř Frederica a po očku se na Giovannihho podíval.

Giovanni to slyšel a skočil mu do řeči: „Co hledáme? Budete se divit, ale vás!“

„Nás? Opravdu? Nám se lidé spíš klidí z cesty. Jsme pro ně žebráci, bezdomovci a... smrdíme,“ zabručel pastýř, který seděl vedle.

„Tak proč hledáte zrovna nás?“ naléhal další a ostatní se k němu přidali.

Giovanni a Filippo vyprávěli pastýřům o Františkově přání a o tom, že je přijeli pozvat na vánoční oslavu.

Vyprávěli jim o jeskyních ve skalách, o oslíkovi, jeslích a chudém dítěti, které je králem celého světa, a také o pastýřích, kteří je přišli pozdravit jako první.

„Přišel jsem vás pozvat, abyste o svaté noci přišli všichni i se svými stády do skal nad Greciem k Františkovi a jeho bratřím a oslavili s námi Vánoce,“ řekl Giovanni všem, kteří seděli kolem ohně, jak nejslavnostněji uměl.

„Rádi bychom přišli, ale nemíme vám to slíbit. Některé ovce čekají jehnátka a potřebují zvláštní péči. Možná právě o Vánocích přijde jejich čas. A když se zrovna ztrati Mlsounek nebo nějaká jiná ovečka, budeme ji muset hledat.

S námi jeden nikdy neví,“ odpověděl Frederico, ale bylo vidět, že jej pozvání potěšilo. Když Giovanni a Filippo usínali pod teplými pokrývkami u dohasínajícího ohně, přepadly Filippa pochybnosti.

„Mám pocit, že jsme sem šli úplně zbytečně,“ vzdychl.

„Těžko říct, jak to dopadne, ale jedno je jisté. Zachránili jsme ovečku a vlky zahnali na útek.

Udělali jsme, co jsme mohli. Ostatní přenecháme Pánu Bohu,“ ukončil rozhovor Giovanni a přitáhl si pokrývku až k bradě. Než se přítelé ráno vydali na zpáteční cestu, zašeptal Filippo Mlsounkovi do ucha.

„Ovečko, prosím tě, neodcházej od stáda. Pastýři tě pak nebudou muset hledat a přijdeš na Štědrý večer k nám do skal za Greccio oslavit Vánoce. Bez vás by to nebylo ono.“

Když nasedal na koně, zdálo se mu, jako by na něj Mlsounek zamrkal.

„Neboj, já už nikam nepůjdu. Také chci oslavit Vánoce s Františkem.“